



# MONITORUL OFICIAL

## AL

# ROMÂNIEI

Anul 183 (XXVII) — Nr. 820

PARTEA I  
LEGI, DECRETE, HOTĂRĂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 4 noiembrie 2015

### SUMAR

<u>Nr.</u>	<u>Pagina</u>
<b>DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE</b>	
Decizia nr. 593 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală .....	2–3
Decizia nr. 594 din 1 octombrie 2015 referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală .....	3–6
<b>HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI</b>	
881. — Hotărâre privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj prin preluarea și integrarea acesteia în cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca sub denumirea de Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca .....	7–10
885. — Hotărâre pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la activitatea Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale ....	10–11
<b>ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE</b>	
Decizia nr. 24 din 29 iunie 2015 (Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept).....	12–15
<b>ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI</b>	
9. — Hotărâre privind eliminarea din Programul anual de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali a sistemului de învățământ e-learning .....	16

**DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE****CURTEA CONSTITUȚIONALĂ****DECIZIA Nr. 593**

din 1 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2)  
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Lucian Tamaris Taloi și Maria Tamaris Taloi în Dosarul nr. 599/318/2015 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 231 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de respingere ca devenită inadmisibilă a excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

4. Prin Încheierea din 3 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 599/318/2015, **Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de Grigore Lucian Tamaris Taloi și Maria Tamaris Taloi într-o cauză având ca obiect soluționarea unei cereri de revizuire.

5. În motivarea excepției de neconstituționalitate se susține că textul criticat, care prevede examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire în camera de consiliu, fără citarea părților, încalcă dreptul la un proces echitabil. Se arată că procedura reglementată prin dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală este lipsită de contradictorialitate și de publicitate, neasigurând, pentru aceste motive, garanțiile specifice dreptului fundamental anterior arătat. Se face trimitere la Decizia Curții Constituționale nr. 599 din 21 octombrie 2014, prin care s-a constatat că soluția legislativă potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță asupra plângerii „fără participarea petentului, a procurorului și a intimaților”, este neconstituțională, precum și la Decizia Curții Constituționale nr. 641 din 11 noiembrie 2014 prin care instanța de contencios constituțional a constatat neconstituționalitatea dispozițiilor art. 344 alin. (4) din Codul de procedură penală, neconstituționalitatea soluției legislative cuprinse în art. 345 alin. (1) și în art. 346 alin. (1) din Codul de procedură penală, potrivit căreia judecătorul de cameră preliminară se pronunță „fără participarea procurorului și a inculpatului” și neconstituționalitatea dispozițiilor art. 347 alin. (3) din Codul de procedură penală raportate la cele ale art. 344 alin. (4), art. 345

alin. (1) și art. 346 alin. (1) din același cod. Se susține că atât soluțiile, cât și considerentele deciziilor invocate sunt aplicabile *mutatis mutandis* și în prezenta cauză.

6. **Judecătoria Târgu Jiu — Secția penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se arată, în acest sens, că, chiar dacă examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire este o etapă premergătoare revizuirii, aceasta presupune o verificare a motivelor de formă și de fond pe care se întemeiază calea extraordinară de atac analizată, motiv pentru care este imperios necesară prezența părților și a procurorului la soluționarea acesteia și punerea în discuție, în cadrul unei proceduri contradictorii, a admisibilității în principiu a cererii astfel promovate. Se face trimitere la jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului, respectiv la Hotărârea din 16 decembrie 1992 pronunțată în Cauza *De Geouffre de la Pradelle împotriva Franței*, prin care instanța europeană a statuat că dreptul la un proces echitabil presupune asigurarea unor garanții precum contradictorialitatea procedurii de soluționare a cauzelor, dreptul la apărare, egalitatea armelor și publicitatea pronunțării hotărârilor judecătorești. Se susține că procedura reglementată prin textul criticat nu asigură garanțiile anterior enumerate, motiv pentru care dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală încalcă prevederile art. 21 alin. (3) din Constituție și ale art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

7. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

8. **Avocatul Poporului** apreciază că excepția de neconstituționalitate este neîntemeiată. Se arată că procedura admiterii în principiu a cererii de revizuire nu vizează soluționarea fondului cauzei, ci constă în verificarea întrunirii condițiilor prevăzute la art. 459 din Codul de procedură penală, referitoare la încadrarea cererii în termenul legal, la întemeierea ei pe cazurile prevăzute de lege și la depunerea ori invocarea mijloacelor de probă în dovedirea cazului de revizuire. Se susține că, pentru aceste motive, examinarea admisibilității în principiu a cererii de revizuire poate fi făcută printr-o procedură necontradictorie și nepublică, fără ca, în acest fel, să fie încălcat dreptul la un proces echitabil al participanților la procesul penal.

9. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului și Guvernul** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

**CURTEA,**

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Avocatului Poporului, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

10. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

11. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „(2) *Admisibilitatea în principiu se examinează de către instanță, în camera de consiliu, fără citarea părților*”.

12. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 21 alin. (3) referitor la dreptul la un proces echitabil.

13. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că, prin Decizia nr. 506 din 30 iunie 2015, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 539 din 20 iulie 2015, Curtea Constituțională a admis excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală și a constatat că soluția legislativă potrivit căreia admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se examinează de către instanță „fără citarea părților” este neconstituțională, întrucât încalcă art. 21 alin. (3) din Legea fundamentală. S-a arătat, în acest sens, că, atâta vreme cât admisibilitatea în principiu a cererii de revizuire se soluționează cu participarea procurorului, din perspectiva contradictorialității, ca element definitoriu al egalității de arme și al dreptului la un proces echitabil, textul criticat trebuie să permită citarea părților, fiind suficient să li se asigure acestora posibilitatea de a lua parte la această etapă procesuală, judecătorul putând decide asupra admisibilității în

principiu a cererii de revizuire și fără participarea părților atât timp cât acestea au fost legal citate. S-a precizat, totodată, că dreptul la un proces în contradictoriu înseamnă, într-un proces penal, ca atât procurorului, cât și părții să îi fie oferită posibilitatea de a avea cunoștință și de a putea formula observații referitoare la toate probele prezentate sau la argumentele părții adverse, în vederea influențării deciziei instanței.

14. Potrivit prevederilor art. 29 alin. (3) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*nu pot face obiectul excepției prevederile constatate ca fiind neconstituționale printr-o decizie anterioară a Curții Constituționale*”. Întrucât încheierea de sesizare a Curții Constituționale cu prezenta excepție de neconstituționalitate a fost pronunțată pe data de 3 februarie 2015, iar constatarea neconstituționalității textului criticat a intervenit, prin pronunțarea Deciziei nr. 506 din 30 iunie 2015, după data încheierii anterior referite, urmează ca excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală să fie respinsă ca devenită inadmisibilă (a se vedea în acest sens și Decizia nr. 531 din 12 decembrie 2013, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 107 din 12 februarie 2014).

15. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca devenită inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 459 alin. (2) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de Grigore Lucian Tamaris Taloi și Maria Tamaris Taloi în Dosarul nr. 599/318/2015 al Judecătoriei Târgu Jiu — Secția penală.

Decizia se comunică Judecătoriei Târgu Jiu — Secția penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE

**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Cristina Teodora Pop**

#### CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

**DECIZIA Nr. 594**

din 1 octombrie 2015

**referitoare la excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5)  
din Codul de procedură penală**

Augustin Zegrean	— președinte
Valer Dorneanu	— judecător
Petre Lăzăroiu	— judecător
Mircea Ștefan Minea	— judecător
Daniel Marius Morar	— judecător
Mona-Maria Pivniceru	— judecător
Puskás Valentin Zoltán	— judecător
Cristina Teodora Pop	— magistrat-asistent

Cu participarea reprezentantului Ministerului Public, procuror  
Marinela Mincă.

1. Pe rol se află soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 4.758/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală și care formează obiectul Dosarului Curții Constituționale nr. 269 D/2015.

2. La apelul nominal se constată lipsa părților. Procedura de citare este legal îndeplinită.

3. Magistratul-asistent referă asupra faptului că, la dosarul cauzei, statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală, a depus note scrise, prin care solicită admiterea excepției de neconstituționalitate.

4. Cauza fiind în stare de judecată, președintele acordă cuvântul reprezentantului Ministerului Public, care pune concluzii de admitere a excepției de neconstituționalitate. Se arată că, spre deosebire de art. 346 din Codul de procedură penală din 1968, dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală în vigoare lasă nesoluționată acțiunea civilă în caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, conform art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j) din Codul de procedură penală, precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2) din același cod. Potrivit art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală, acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată dacă a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică. Se susține că soluția legislativă de lăsare nesoluționată a acțiunii civile în ipoteza intervenirii prescripției vine în contradicție cu jurisprudența Curții Europene a Drepturilor Omului. Se face trimitere la hotărârile din 2 octombrie 2008 și 22 ianuarie 2009 pronunțate în cauzele *Dinchev împotriva Bulgariei și Atanasova împotriva Bulgariei*, precum și la Hotărârea din 19 iunie 2012 pronunțată în Cauza *Constantin Florea împotriva României*, prin care s-a apreciat că într-o astfel de ipoteză părții civile îi este încălcat dreptul la un proces echitabil și accesul liber la justiție, întrucât, dacă legislația internă permite persoanei vătămate să se constituie parte civilă în procesul penal, statul are obligația ca acesteia să îi fie asigurate garanțiile conferite de art. 6 din Convenția pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale. Se subliniază faptul că, în ipoteza în care intervine prescripția acțiunii penale, aceasta presupune trecerea unui interval lung de timp la sfârșitul căruia este inechitabil ca partea civilă să fie pusă în situația de a relua demersurile sale prin introducerea unei acțiuni la o instanță civilă. Se arată că situația este similară și atunci când intervine decesul inculpatului sau învinuitului sau radierea inculpatului persoană juridică. Se arată că soluționarea acțiunii civile de către instanța penală prezintă avantajul existenței unui probatoriu. Pentru aceste motive, se susține că trimiterea din cuprinsul art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală la art. 16 alin. (1) lit. f) din Codul de procedură penală este neconstituțională, încălcând prevederile art. 21 din Constituție și art. 6 din Convenție sub aspectul accesului la justiție.

#### CURTEA,

având în vedere actele și lucrările dosarului, constată următoarele:

5. Prin Încheierea din 2 februarie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 4.758/3/2006, **Curtea de Apel București — Secția I penală a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a prevederilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală**, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public într-o cauză având ca obiect soluționarea unor cereri de apel formulate de către Parchetul de pe lângă

Tribunalul București și de statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

6. **În motivarea excepției de neconstituționalitate** se arată că, având o dispoziție procesual penală similară celei criticate, Bulgaria a fost condamnată de mai multe ori de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului pentru că a dispus, pe baza textului în cauză, încetarea procesului penal și a lăsat nesoluționată acțiunea civilă alăturată celei penale. În acele cazuri, instanța europeană a apreciat că, fiind vorba de o culpă a autorităților, și nu a părților, a fost încălcat dreptul la un proces echitabil al acestora din urmă, chiar dacă ele au avut posibilitatea de a-și apăra interesele printr-un proces civil, ulterior rămânerii definitive a hotărârii penale pronunțate în cauză. Se observă că, chiar dacă prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală sunt similare celor din dreptul procesual penal bulgar, în prezenta cauză nu poate fi aplicat direct dreptul european, cu atât mai mult cu cât aceasta ar necesita stabilirea culpei autorităților sau a părților pentru nesoluționarea acțiunii civile în procesul penal. Se arată, totodată, că stabilirea acestei culpe în fiecare cauză în parte în care se face aplicarea textului criticat ar duce la o practică neunitară la nivelul instanțelor, care ar avea ca efect tot încălcarea dreptului la un proces echitabil al participanților la procesul penal. Se susține că, într-o astfel de situație, se impune sesizarea Curții Constituționale pentru a se pronunța cu privire la constituționalitatea prevederilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală.

7. **Curtea de Apel București — Secția I penală** opinează că excepția de neconstituționalitate este întemeiată. Se face trimitere la hotărârile Curții Europene a Drepturilor Omului din 22 ianuarie 2009 și 19 noiembrie 2009, pronunțate în cauzele *Dinchev împotriva Bulgariei și Tonchev împotriva Bulgariei*, prin care instanța europeană a reținut că nesoluționarea laturii civile în cazul prescripției răspunderii penale încalcă dreptul la justiție al părții civile atunci când acest lucru se datorează în întregime lipsei de diligență cu care autoritățile au soluționat cazul, indiferent de posibilitatea de a introduce sau nu o acțiune civilă separată.

8. În ceea ce privește sintagma „se datorează în întregime lipsei de diligență a autorității”, se susține că aceasta acoperă și ipotezele în care soluția de încetare a procesului penal este determinată de o intervenție legislativă, precum în speța de față, când durata îndelungată a procesului penal, peste care s-a grefat adoptarea noului Cod Penal, care a redus semnificativ limitele de pedeapsă în cazul infracțiunilor ce fac obiectul cauzei, conduce la încetarea procesului penal ca urmare a intervenirii prescripției speciale a răspunderii penale. De altfel, aceeași problemă se ridică și în situația în care încetarea procesului penal s-ar datora exclusiv intervenției legiuitorului, întrucât și în această ipoteză lipsirea părții civile de posibilitatea de a-și apăra pretențiile civile soluționate în cadrul procesului penal ar fi cauzată de o autoritate statală, în speță corpul legislativ. Se arată că, chiar dacă în cauzele citate mai sus instanța europeană se referă strict la lipsa de diligență a organelor judiciare, având în vedere considerentele ce au condus la soluțiile anterior analizate, ar putea fi aplicat același raționament și pentru a constata că lipsirea părții civile de posibilitatea soluționării acțiunii civile în cadrul procesului penal constituie o

încălcarea a prevederilor art. 6 din Convenție și atunci când aceasta se datorează exclusiv unei intervenții legislative.

9. Se observă că, în cauzele citate mai sus, Curtea Europeană a Drepturilor Omului a arătat că, în situația în care sistemul intern permite reclamantilor să introducă o acțiune civilă alăturată procesului penal, statul are obligația să le asigure acestora garanțiile fundamentale prevăzute în art. 6 din Convenție. Astfel, se susține că un reclamant nu poate aștepta prescripția răspunderii penale a făptuitorului, pentru a da curs cererilor sale civile în ceea ce privește acordarea de daune interese într-un nou proces civil.

10. Pornind de la raționamentul anterior, se arată că, chiar dacă problema de constituționalitate ridicată în speța de față este determinată practic de situația juridică creată prin intervenția unei legi penale noi, mai favorabile inculpaților, deciziile curții europene își vor găsi aplicare și în cauzele născute exclusiv sub imperiul legii penale noi. Se susține că, în ipoteza în care inculpatul, cu rea-credință, ar încerca tergiversarea procesului penal cu scopul împlinirii răspunderii penale, având în vedere că instanța de judecată este cea care administrează și conduce procesul penal și are la dispoziție pârgurile procesuale necesare pentru a disciplina procesul penal, încetarea procesului penal s-ar datora tot lipsei de diligență a organelor judiciare, care și-au încălcat obligațiile procesuale de a asigura soluționarea cu celeritate a procesului penal.

11. Se arată că, în toate situațiile invocate, când încetarea procesului penal se datorează lipsei de diligență a organelor judiciare, exclusivă sau combinată cu intervenția legiuitorului, sau inaptitudinii organului judiciar de a disciplina comportamentul procesual al părților ale căror interese sunt contrare părții civile, este evident că părții civile, care a optat cu bună-credință pentru soluționarea acțiunii civile în cadrul procesului penal, nu i se poate reproșa vreo culpă, iar lăsarea nesoluționată a acțiunii civile se datorează exclusiv unor factori externi ce își au, direct sau indirect, sorginea în culpa autorităților statale (fie ele judiciare sau legislative).

12. Se susține că, practic, deciziile Curții Europene a Drepturilor Omului nu sunt aplicabile doar în acele situații în care intervenția prescripției răspunderii penale se datorează culpei părții civile care, cu rea-credință, nu sesizează fapta organelor penale sau tergiversează procedurile penale, situații care sunt însă inexistente în practica judiciară a instanțelor penale. De altfel, soluționarea laturii civile în ipoteza constatării prescripției răspunderii penale a fost constatată de Curtea Europeană a Drepturilor Omului ca fiind compatibilă cu exigențele art. 6 din Convenție, astfel cum rezultă din Hotărârea din 19 iunie 2012 pronunțată în *Cauza Constantin Florea împotriva României*, în care instanța europeană a arătat, în esență, că constatarea vinovăției și a răspunderii civile delictuale în ipoteza intervenirii prescripției răspunderii penale este compatibilă cu principiile statuate de Convenție atâta vreme cât aceste soluții sunt pronunțate urmare unei proceduri echitabile în cadrul cărora inculpatul a putut să își facă apărări, inclusiv pe latură civilă.

13. Instanța apreciază că noua soluție legislativă prevăzută la art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală încalcă dreptul de acces la o instanță și din alt punct de vedere. Se arată, în acest sens, că, în ipoteza în care lăsarea nesoluționată a acțiunii civile este determinată de intervenția prescripției răspunderii

penale (ca urmare a noii soluții legislative), este evident că procesul penal a durat o perioadă semnificativă de timp (prescripția specială intervenind practic, sub imperiul noului Cod penal, după trecerea unei durate de cel puțin 10 ani). Or, într-o astfel de ipoteză, posibilitatea părții civile de a-și dovedi pretențiile în fața unei instanțe civile nou investite și care nu este ținută de probele administrate în procesul penal este diminuată semnificativ, dacă nu anihilată în totalitate. Apare evident, în opinia instanței, că, într-o astfel de ipoteză, dreptul părții civile de acces la o instanță și dreptul la un proces echitabil sunt lezate esențial sub aspectul posibilității efective, reale, de exercitare a acestor drepturi.

14. Se mai arată că nu se poate susține că partea civilă își asumă riscul unei soluții precum cea prevăzută de art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, în ipoteza în care preferă să exercite acțiunea civilă în procesul penal. Alegerea părții civile de a-și realiza pretențiile în cadrul procesului penal este justificată în mod obiectiv de posibilitatea mai facilă a administrării probelor și de așteptarea ca procesul să fie finalizat într-un termen mult mai scurt decât cel presupus de un proces civil. Mai mult, odată aleasă calea alăturării acțiunii civile celei penale, partea civilă nu poate părăsi procesul penal, condiții în care este cu atât mai prejudiciată în situația concretă a lăsării nesoluționate a acțiunii civile, ca urmare a intervenirii prescripției penale.

15. În conformitate cu dispozițiile art. 30 alin. (1) din Legea nr. 47/1992, încheierea de sesizare a fost comunicată președinților celor două Camere ale Parlamentului, Guvernului și Avocatului Poporului, pentru a-și exprima punctele de vedere asupra excepției de neconstituționalitate ridicate.

16. **Președinții celor două Camere ale Parlamentului, Guvernul și Avocatul Poporului** nu au comunicat punctele lor de vedere asupra excepției de neconstituționalitate.

#### CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, raportul întocmit de judecătorul-raportor, concluziile procurorului, dispozițiile legale criticate, raportate la prevederile Constituției, precum și Legea nr. 47/1992, reține următoarele:

17. Curtea Constituțională a fost legal sesizată și este competentă, potrivit dispozițiilor art. 146 lit. d) din Constituție, precum și ale art. 1 alin. (2), ale art. 2, 3, 10 și 29 din Legea nr. 47/1992, să soluționeze excepția de neconstituționalitate.

18. **Obiectul excepției de neconstituționalitate** îl constituie dispozițiile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, care au următorul cuprins: „*În caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal, în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j), precum și în cazul prevăzut de art. 486 alin. (2), instanța lasă nesoluționată acțiunea civilă.*”

19. Se susține că textul criticat încalcă prevederile constituționale ale art. 20 referitor la tratatele internaționale privind drepturile omului și ale art. 21 cu privire la accesul liber la justiție.

20. Examinând excepția de neconstituționalitate, Curtea constată că prevederile art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală reglementează situațiile în care instanța penală lasă nesoluționată acțiunea civilă exercitată în cadrul procesului penal, respectiv în caz de achitare a inculpatului sau de încetare a procesului penal în baza art. 16 alin. (1) lit. b) teza întâi, lit. e),

f), g), i) și j) din Codul de procedură penală, precum și în cazul reglementat la art. 486 alin. (2) din același cod.

21. Art. 16 din Codul de procedură penală reglementează cazurile care împiedică punerea în mișcare și exercitarea acțiunii penale, prevăzând, la alin. (1), cazurile în care acțiunea penală nu poate fi pusă în mișcare, iar când a fost pusă în mișcare nu mai poate fi exercitată. În acest sens, sunt reglementate la lit. b) teza întâi, lit. e), f), g), i) și j) ale alin. (1) anterior menționat următoarele cazuri de împiedicare a punerii în mișcare a acțiunii penale sau de încetare a acesteia din urmă: fapta nu a fost săvârșită cu vinovăția prevăzută de lege [lit. b) teza întâi]; lipsește plângerea prealabilă, autorizarea sau sesizarea organului competent ori o altă condiție prevăzută de lege, necesară pentru punerea în mișcare a acțiunii penale [lit. e)]; a intervenit amnistia sau prescripția, decesul suspectului ori al inculpatului persoană fizică sau s-a dispus radierea suspectului ori inculpatului persoană juridică [lit. f)]; a fost retrasă plângerea prealabilă, în cazul infracțiunilor pentru care retragerea acesteia înlătură răspunderea penală, a intervenit împăcarea ori a fost încheiat un acord de mediere în condițiile legii [lit. g)]; există autoritate de lucru judecat [lit. i)]; și a intervenit un transfer de proceduri cu un alt stat, potrivit legii [lit. j)]. De asemenea, art. 486 alin. (2) din Codul de procedură penală prevede lăsarea nesoluționată a acțiunii civile de către instanța penală în cazul în care admite acordul de recunoaștere a vinovăției și între părți nu s-a încheiat tranzacție sau acord de mediere cu privire la acțiunea civilă.

22. Prezenta excepție de neconstituționalitate a fost invocată într-o cauză având ca obiect soluționarea unor cereri de apel formulate de către Parchetul de pe lângă Tribunalul București și de statul român, prin Agenția Națională de Administrare Fiscală.

23. În susținerea excepției este invocată ipoteza în care instanța, admitând apelurile promovate în cauză, va modifica soluția de achitare într-una de încetare a procesului penal, ca urmare a intervenirii prescripției, și, conform art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, ar urma să lase nesoluționată

acțiunea civilă. Se arată că în condițiile procesuale anterior arătate, intervenirea prescripției răspunderii penale, respectiv durata prea mare a procesului penal, constituie un aspect ce nu poate fi imputat inculpaților sau celorlalte părți, reprezentând o culpă a autorităților. Se susține că, în această situație, textul criticat încalcă dreptul la un proces echitabil al participanților la procesul penal, chiar dacă ei au posibilitatea de a-și apăra interesele printr-un proces civil, ulterior rămânerii definitive a hotărârii penale pronunțate în cauză.

24. Curtea constată că **ipoteza juridică invocată în argumentarea neconstituționalității prevederilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală este una pur ipotetică**, întrucât cererile de apel formulate în cauză sunt în curs de soluționare, iar soluția pronunțată de către Tribunalul București — Secția I penală în Dosarul nr. 4.758/3/2006 este una de achitare, și nu de încetare a procesului penal, conform Sentinței penale nr. 901 din 11 noiembrie 2011.

25. În aceste condiții, pronunțarea de către instanța de judecată a unei soluții de încetare a procesului penal, cu consecința lăsării nesoluționate a acțiunii civile, potrivit textului criticat, **este doar o ipoteză**, ce nu are legătură cu soluționarea cauzei, **neexistând certitudinea materializării ei**.

26. Or, potrivit art. 29 alin. (1) din Legea nr. 47/1992 privind organizarea și funcționarea Curții Constituționale, „*Curtea Constituțională decide asupra excepțiilor ridicate în fața instanțelor judecătorești sau de arbitraj comercial privind neconstituționalitatea unei legi sau ordonanțe ori a unei dispoziții dintr-o lege sau dintr-o ordonanță în vigoare, care are legătură cu soluționarea cauzei în orice fază a litigiului și oricare ar fi obiectul acestuia*”.

27. Pentru aceste motive, Curtea constată că obiectul prezentei excepții de neconstituționalitate nu are legătură cu cauza, textul criticat nefiind aplicabil în etapa procesuală în care a fost ridicată excepția de neconstituționalitate, excepția fiind, prin urmare, inadmisibilă.

28. Pentru considerentele expuse mai sus, în temeiul art. 146 lit. d) și al art. 147 alin. (4) din Constituție, al art. 1—3, al art. 11 alin. (1) lit. A. d) și al art. 29 din Legea nr. 47/1992, cu unanimitate de voturi,

## CURTEA CONSTITUȚIONALĂ

În numele legii

DECIDE:

Respinge ca inadmisibilă excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor art. 25 alin. (5) din Codul de procedură penală, excepție ridicată de reprezentantul Ministerului Public în Dosarul nr. 4.758/3/2006 al Curții de Apel București — Secția I penală.

Decizia se comunică Curții de Apel București — Secția I penală și se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I. Definitivă și general obligatorie.

Pronunțată în ședința din data de 1 octombrie 2015.

PREȘEDINTELE CURȚII CONSTITUȚIONALE  
**AUGUSTIN ZEGREAN**

Magistrat-asistent,  
**Cristina Teodora Pop**

# HOTĂRĂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

## GUVERNUL ROMÂNIEI

### HOTĂRÂRE

#### privind reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj prin preluarea și integrarea acesteia în cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca sub denumirea de Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată, al art. 26 alin. (1) lit. b), art. 28 alin. (5) și (8) și art. 31 alin. (1) din Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare, și al art. 867 alin. (1) din Legea nr. 287/2009 privind Codul civil, republicată, cu modificările ulterioare,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

#### CAPITOLUL I

##### Dispoziții generale

Art. 1. — (1) Se aprobă reorganizarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj sub denumirea de Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca, prin preluarea și integrarea acesteia ca unitate distinctă, fără personalitate juridică, în cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca.

(2) Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca funcționează ca stațiune de cercetare-dezvoltare din sistemul național de cercetare-dezvoltare-inovare în domeniul agricol, având sediul în municipiul Cluj-Napoca, Str. Horticultorilor nr. 5, județul Cluj, și având organe de conducere proprii.

(3) Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca funcționează conform regulamentului propriu de funcționare aprobat de senatul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri.

Art. 2. — (1) Numărul, structura posturilor și personalul aferent al Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj sunt preluate prin protocol de predare-preluare încheiat între Stațiunea de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj și Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca, în termen de 15 zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, cu menținerea drepturilor salariale.

(2) Salarizarea personalului preluat se face în conformitate cu dispozițiile legale în vigoare aplicabile personalului plătit din fonduri publice.

Art. 3. — Personalul care ocupă funcțiile de conducere și coordonare științifică din cadrul Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj asigură realizarea operațiunilor de predare-preluare a patrimoniului, precum și coordonarea activității până la organizarea concursurilor pentru ocuparea acestor funcții.

Art. 4. — Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca are următoarele atribuții principale:

- a) cercetare fundamentală și cercetare aplicativă;
- b) dezvoltare tehnologică și inovare în domeniul horticulturii și al protecției mediului;
- c) producere, multiplicare și comercializare de semințe și material săditor horticol și alte produse specifice profilului de activitate;
- d) transfer tehnologic al rezultatelor cercetării;
- e) instruire profesională în profilul de activitate;
- f) servicii de consultanță și expertiză în profilul de activitate;
- g) editare de publicații;
- h) relații științifice internaționale în profilul de activitate;

i) relații de cooperare și cercetare-dezvoltare, inclusiv activități de cooperare sau asociere cu alte instituții, organizații și operatori economici din țară și din străinătate;

j) alte obiective ce decurg din activitatea specifică unității de cercetare-dezvoltare.

#### CAPITOLUL II

##### Funcționarea Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca

Art. 5. — Funcțiilor de cercetare-dezvoltare din cadrul Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca și personalului care le ocupă li se aplică prevederile Legii educației naționale nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare, și ale Legii nr. 319/2003 privind Statutul personalului de cercetare-dezvoltare.

Art. 6. — (1) Funcțiile de conducere și coordonare științifică din Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca sunt:

- a) funcții de conducere: director și secretar științific;
- b) funcții de coordonare științifică: director program cercetare-dezvoltare, director proiect cercetare-dezvoltare, șef program cercetare-dezvoltare și șef proiect cercetare-dezvoltare.

(2) Funcțiile de conducere se ocupă prin concurs.

(3) Structura organizatorică și numărul de posturi pe funcții și grade profesionale se propun de către consiliul științific al Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca și se aprobă de către senatul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca.

(4) Încadrarea personalului la Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca din cadrul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca se face odată cu încheierea protocolului de predare-preluare prevăzut la art. 2 alin. (1).

Art. 7. — (1) Sursele de finanțare pentru activitatea de cercetare desfășurată de Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca se constituie din:

- a) venituri proprii;
- b) fonduri atrase de la operatori economici;
- c) fonduri provenite din programe și/sau cooperări naționale și internaționale;
- d) fonduri acordate de fundații sau provenind din alte surse private;
- e) alte fonduri constituite conform legii.

(2) Activitatea Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca este înregistrată distinct în cadrul contabilității Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca, conform legii.

(3) Fondurile rămase la sfârșitul anului din execuția bugetului Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca rămân la dispoziția Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă

Cluj-Napoca, fără vărsăminte la bugetul de stat și fără afectarea alocațiilor de la bugetul de stat pentru anul următor, conform prevederilor art. 225 alin. (2) din Legea nr. 1/2011, cu modificările și completările ulterioare.

### CAPITOLUL III

#### **Preluarea patrimoniului Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca**

Art. 8. — (1) Patrimoniul Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj, care cuprinde drepturi de administrare asupra bunurilor proprietate publică a statului, proprietate privată a statului, bunuri și servicii, potrivit situației financiare întocmite la data predării-primirii, precum și orice alte drepturi și obligații, după caz, se preia de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca. Bunurile din domeniul public al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj, care se preiau de către Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca, sunt prevăzute în anexa nr. 1a). Bunurile proprii ale Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj se preiau prin protocol în inventarul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare-Dezvoltare Horticolă Cluj-Napoca. Bunurile din domeniul privat al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj, care se preiau în inventarul Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca, sunt prevăzute în anexa nr. 1 b).

(2) Preluarea patrimoniului se realizează pe bază de protocol de predare-preluare, în termen de 30 de zile de la data intrării în vigoare a prezentei hotărâri, întocmindu-se bilanțul de verificare.

Art. 9. — Suprafața minimă de teren de 164,59 ha, prevăzută în anexa nr. 4.4. la Legea nr. 45/2009 privind organizarea și funcționarea Academiei de Științe Agricole și Silvicultură „Gheorghe Ionescu-Șișești” și a sistemului de cercetare-dezvoltare din domeniile agriculturii, silviculturii și industriei alimentare, cu modificările și completările ulterioare, aflată în domeniul public al statului, trece în administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca.

Art. 10. — Terenurile având suprafața de 3,89 ha, prevăzute în anexa nr. 7.19. la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, aflate în domeniul privat al statului și administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj, județul Cluj, aferente construcțiilor proprietate privată a statului,

cele aferente construcțiilor valorificate în baza Legii nr. 85/1992 privind vânzarea de locuințe și spații cu altă destinație construite din fondurile statului și din fondurile unităților economice sau bugetare de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare, precum și cele aferente construcțiilor din proprietatea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj, județul Cluj, trec în administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca.

Art. 11. — Suprafețele de teren de 197,52 ha din domeniul public al statului, prevăzute în anexa nr. 8.13 la Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, rămân în administrarea Agenției Domeniilor Statului și exploatarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca.

Art. 12. — Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca se subrogă de drept în toate drepturile și obligațiile Stațiunii de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca.

### CAPITOLUL IV

#### **Dispoziții tranzitorii și finale**

Art. 13. — (1) Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006 pentru aprobarea inventarului centralizat al bunurilor din domeniul public al statului, cu modificările și completările ulterioare, se modifică prin scăderea suprafeței totale de 3,89 ha, astfel cum este identificată în anexa nr. 7.19 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare.

(2) Anexa nr. 3 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare, se modifică prin trecerea suprafeței totale de 164,59 ha, astfel cum este identificată în anexa nr. 4.4 din Legea nr. 45/2009, cu modificările și completările ulterioare, din administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj în administrarea Universității de Științe Agricole și Medicină Veterinară din Cluj-Napoca pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca.

(3) Se aprobă modificarea adresei poștale și actualizarea, după caz, a valorilor de inventar ale unor bunuri aflate în domeniul public al statului având datele de identificare prevăzute în anexa nr. 1a).

(4) Ministerul Educației și Cercetării Științifice își va actualiza în mod corespunzător datele din evidența cantitativ valorică și, împreună cu Ministerul Finanțelor Publice, va opera modificările corespunzătoare în anexa nr. 8 la Hotărârea Guvernului nr. 1.705/2006, cu modificările și completările ulterioare.

Art. 14. — Anexele nr. 1a) și 1b) fac parte integrantă din prezenta hotărâre.

PRIM-MINISTRU

**VICTOR-VIOREL PONTA**

#### Contrasemnează:

Ministrul educației și cercetării științifice,

**Sorin Mihai Cîmpeanu**

Ministrul finanțelor publice,

**Eugen Orlando Teodorovici**

Ministrul agriculturii și dezvoltării rurale,

**Daniel Constantin**

Ministrul muncii, familiei, protecției sociale

și persoanelor vârstnice,

**Rovana Plumb**



## DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din domeniul public al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj (CIF — 202085), care se preiau de Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca (CIF — 4288306) pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca

Nr. M.F.P.	Codul de clasificare	Denumirea	Descrierea tehnică pe scurt	Adresa	Valoarea de inventar (în lei)
101874	8.28.13	Atelier mecanic	Construcție cărămidă, S = 500 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	12.414
101884	8.28.04	Hală de lucru F5	Construcție cărămidă, S = 70 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	29.313
101882	8.27.07	Adăpost pentru porci F5	S = 60 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	60
101890	8.28.13	Centrală termică proprie	Construcție cărămidă, S = 420 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	244.126
101897	8.29.08	Bloc administrativ	Birouri, laboratoare, bibliotecă, amfiteatru, centrală termică	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	460.997
101898	8.28.12	Casa de oaspeți	Sală de ședințe, centrală termică, S = 340 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	120.139
101901	8.28.12	Dormitor comun pentru muncitori	Cuprinde sediu fermă, grup social, S = 340 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	57.966
101916	8.28.08	Garaj mașini	Zid cărămidă, acoperiș țiglă	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	1.043
101919	8.28.13	Cabină portar	Zid cărămidă, acoperiș țiglă	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	527
101933	8.28.10	Magazie produse și atelier olărie	S = 600 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	64.372
101934	8.28.12	Cantină pentru salariați	100 locuri, S = 546 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	25.708
101952	8.28.12	Casă de locuit F5	S = 70 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	26.050
101982	8.28.08	Garaj mașini	S = 260 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	16.930
101991	8.28.10	Casă reglare gaz	S = 24 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	596
101996	8.27.07	Grajd de animale și magazii	S = 600 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	17.096
*)	8.05.01	Total suprafață	S = 164,59 ha	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	1.678.818.000
<b>TOTAL</b>					<b>1.679.895.337</b>

\*) Nr. M.F.P. se acordă de Ministerul Finanțelor Publice.

## DATELE DE IDENTIFICARE

ale bunurilor din domeniul privat al statului aflate în administrarea Stațiunii de Cercetare și Producție Pomicolă Cluj (CIF — 202085), care se preiau de Universitatea de Științe Agricole și Medicină Veterinară Cluj-Napoca (CIF — 4288306) pentru Stațiunea de Cercetare Horticolă Cluj-Napoca

Nr. crt.	Denumirea	Descrierea tehnică pe scurt	Adresa	Valoarea de inventar (în lei)
1.	Seră înmulțire F4	Culturi pe mese, S = 216 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	8.947
2.	Sera nr. 4	Schelet metalic, zidărie sticlă, cultură la sol, S = 10.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	381.824
3.	Sera nr. 9	Culturi la sol, S = 3.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	166.483
4.	Sera nr. 11	Culturi pe mese, S = 1.160 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	192.716
5.	Sera nr. 10	Culturi pe mese, S = 550 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	69.505
6.	Sera nr. 6	Culturi pe mese, S = 580 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	20.405
7.	Sera nr. 7	Culturi pe mese, S = 1.080 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	45.923
8.	Sera nr. 5	Culturi pe mese, S = 1.020 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	26.224
9.	Sera nr. 3	3000 mp culturi pe mese, 200 mp culturi hidroponică, S = 10.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	483.457
10.	Sera nr. 2	Culturi la sol, S = 10.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	432.863
11.	Sera nr. 1	Culturi la sol, S = 10.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	395.400
12.	Sera nr. 8	Cultură pe mese, S = 1.000 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	77.310
13.	Teren curți-construcții	S = 38.900 mp	Str. Horticultorilor nr. 5, municipiul Cluj-Napoca, județul Cluj	39.678.000
<b>TOTAL</b>				<b>41.979.057</b>

## GUVERNUL ROMÂNIEI

## HOTĂRÂRE

pentru modificarea și completarea unor acte normative referitoare la activitatea  
Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale

În temeiul art. 108 din Constituția României, republicată,

**Guvernul României** adoptă prezenta hotărâre.

**Art. I.** — Hotărârea Guvernului nr. 598/2014 privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale a unei activități finanțate integral din venituri proprii, precum și pentru modificarea și completarea Hotărârii Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, publicată în

Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 549 din 24 iulie 2014, se modifică și se completează după cum urmează:

1. Titlul se modifică și va avea următorul cuprins:

**„HOTĂRÂRE**

**privind înființarea pe lângă Administrația Națională a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale și pe lângă fiecare unitate teritorială a unor activități finanțate integral din venituri proprii”**

**2. La articolul 1, alineatul (1) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„Art. 1. — (1) Se aprobă înființarea de activități finanțate integral din venituri proprii pentru intervenții operative și reîntregirea stocurilor diminuate, denumită în continuare *Activitate*, pe lângă aparatul propriu și pe lângă fiecare unitate teritorială subordonată Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, denumită în continuare *Administrația Națională*.”

**3. La articolul 1 alineatul (3), litera d) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„d) dobânzile aferente contractelor pentru împrumuturile acordate potrivit art. 5 alin. 1 lit. b) din Legea nr. 82/1992 privind rezervele de stat, republicată, cu modificările și completările ulterioare.”

**4. La articolul 1, după alineatul (3) se introduc două noi alineate, alineatele (4) și (5), cu următorul cuprins:**

„(4) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (3) lit. a)—c) constituie venituri proprii ale unităților teritoriale subordonate și servesc la finanțarea cheltuielilor curente și de capital prevăzute la art. 1 alin. (2).

(5) Încasările din veniturile prevăzute la alin. (3) lit. d) constituie venituri proprii ale Administrației Naționale — aparatul propriu și servesc la finanțarea cheltuielilor prevăzute la art. 1 alin. (2).”

**5. La articolul 2, după alineatul (2) se introduc două noi alineate, alineatele (2<sup>1</sup>) și (2<sup>2</sup>), cu următorul cuprins:**

„(2<sup>1</sup>) Administrația Națională — aparat propriu și unitățile teritoriale subordonate întocmesc bugete separate pentru activitatea finanțată integral din venituri proprii pe care o derulează.

(2<sup>2</sup>) Fundamentarea, elaborarea, aprobarea și executarea indicatorilor din aceste bugete se fac cu respectarea reglementărilor legale în vigoare.”

**6. La articolul 2, alineatul (6) se modifică și va avea următorul cuprins:**

„(6) Activitatea se încadrează la același capitol bugetar în care sunt încadrați și ordonatorii de credite.”

**7. După articolul 2 se introduce un nou articol, articolul 2<sup>1</sup>, cu următorul cuprins:**

„Art. 2<sup>1</sup>. — Sumele necesare activităților înființate pe lângă Administrația Națională — aparat propriu și unitățile teritoriale subordonate se repartizează în condițiile legii de ordonatorului secundar de credite potrivit bugetelor prevăzute la art. 2 alin. (2).”

**8. Articolul 3 se abrogă.**

**Art. II.** — Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, se modifică după cum urmează:

**1. La articolul 3 litera A, punctul 6<sup>1</sup> se abrogă.**

**2. La articolul 3 litera A, punctul 30 va avea următorul cuprins:**

„30. atribuie, în calitate de unitate de achiziții centralizată, în numele și pentru unitățile teritoriale subordonate, acorduri-cadru/contracte de achiziții publice pentru produsele rezervă de stat prevăzute în programele anuale.”

**3. La articolul 11 alineatul (2), punctele 11, 2 și 3 vor avea următorul cuprins:**

„11. pentru domeniul activității finanțate integral din venituri proprii, contractele se încheie de unitățile teritoriale, cu respectarea prevederilor legale în vigoare;

2. urmăresc și răspund, în condițiile legii, de derularea contractelor încheiate, scop în care întreprind următoarele operațiuni: emit și primesc facturi, încasează și plătesc sumele din facturi, predau și recepționează produse și servicii, primesc garanția constituită în cuantum și forma stabilite prin documentele primite de la Administrația Națională și o execută sau o restituie la termen, după caz;

3. controlează și răspund, în condițiile legii, de activitatea de recepție la primirea produselor, lucrărilor și serviciilor, precum și de livrarea produselor;”.

**4. La articolul 11 alineatul (2), punctul 22<sup>1</sup> se abrogă.**

**Art. III.** — Hotărârea Guvernului nr. 1.380/2009 privind înființarea, organizarea, funcționarea și atribuțiile Administrației Naționale a Rezervelor de Stat și Probleme Speciale, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 815 din 27 noiembrie 2009, cu modificările și completările ulterioare, precum și cu modificările aduse prin prezenta hotărâre, se va republica în Monitorul Oficial al României, Partea I, dându-se textelor o nouă numerotare.

**Art. IV.** — Prezenta hotărâre intră în vigoare la 1 ianuarie 2016.

PRIM-MINISTRU  
**VICTOR-VIOREL PONTA**

Contrasemnează:

Viceprim-ministru, ministrul afacerilor interne,  
**Gabriel Oprea**

Președintele Administrației Naționale a Rezervelor de Stat  
și Probleme Speciale,  
**Dan-Cornel Baranga**  
Ministrul finanțelor publice,  
**Eugen Orlando Teodorovici**

București, 27 octombrie 2015.  
Nr. 885.

**ACTE ALE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE**

ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

COMPLETUL PENTRU DEZLEGAREA UNOR CHESTIUNI DE DREPT

**DECIZIA Nr. 24****din 29 iunie 2015**

Dosar nr. 1.406/1/2015

Iulia Cristina Tarcea	— vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție, președintele completului
Lavinia Curelea	— președintele Secției I civile
Roxana Popa	— președintele delegat al Secției a II-a civile
Ionel Barbă	— președintele Secției de contencios administrativ și fiscal
Crețu Dragu	— judecător la Secția I civilă — judecător-raportor
Florentin Sorin Drăguț	— judecător la Secția I civilă
Laura-Mihaela Ivanovici	— judecător la Secția I civilă
Sorinela Alina Macavei	— judecător la Secția I civilă
Simona-Gina Pietreanu	— judecător la Secția I civilă
Adriana Chioseaua	— judecător la Secția a II-a civilă
Nela Petrișor	— judecător la Secția a II-a civilă
Cosmin Horia Mihăianu	— judecător la Secția a II-a civilă — judecător-raportor
Tatiana Gabriela Năstase	— judecător la Secția a II-a civilă
Rodica Dorin	— judecător la Secția a II-a civilă
Cezar Hîncu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Nicolae Mănișuțiu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Veronica Năstasie	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal
Viorica Trestianu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal — judecător-raportor
Magdalena Carmen Frumușelu	— judecător la Secția de contencios administrativ și fiscal

Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept ce formează obiectul Dosarului nr. 1.406/1/2015 a fost constituit conform dispozițiilor art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă și ale art. 27<sup>5</sup> alin. (1) din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Ședința este prezidată de doamna judecătoreasă Iulia Cristina Tarcea, vicepreședintele Înaltei Curți de Casație și Justiție.

La ședința de judecată participă doamna Mihaela Lorena Mitroi, magistrat-asistent, desemnat în conformitate cu dispozițiile art. 27<sup>6</sup> din Regulamentul privind organizarea și funcționarea administrativă a Înaltei Curți de Casație și Justiție, republicat, cu modificările și completările ulterioare.

Înalta Curte de Casație și Justiție — Completul pentru dezlegarea unor chestiuni de drept a luat în examinare sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.421/109/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Magistratul-asistent prezintă referatul cauzei, arătând că la dosarul cauzei a fost depus raportul întocmit de judecătorii-raportori, care a fost comunicat părților, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, nefiind formulate puncte de vedere privind chestiunea de drept supusă judecătii.

Doamna judecătoreasă Iulia Cristina Tarcea, președintele completului de judecată, a constatat că nu există chestiuni prealabile sau excepții, iar completul de judecată a rămas în pronunțare asupra admisibilității sesizării privind pronunțarea unei hotărâri prealabile.

ÎNALTA CURTE,

deliberând asupra chestiunii de drept cu care a fost sesizată, constată următoarele:

**I. Titularul și obiectul sesizării**

1. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a dispus, prin încheierea din 23 martie 2015, pronunțată în Dosarul nr. 3.421/109/2013, sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție, în temeiul dispozițiilor art. 519

din Codul de procedură civilă, în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile cu privire la următoarea chestiune de drept: „Prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare?”.

## II. Expunerea succintă a procesului

2. Prin cererea înregistrată pe rolul Tribunalului Argeș la data de 5 aprilie 2013, reclamanta O.A.D. a chemat în judecată pe pârâții Instituția primarului comunei Oarja și Consiliul local al comunei Oarja, solicitând ca, prin hotărârea ce se va pronunța, aceștia să fie obligați la plata sumei de 4.500 lei, reprezentând diurna de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, precum și la plata cheltuielilor de judecată.

3. În motivare, reclamanta a arătat că a fost locuitor al președintelui Biroului electoral de circumscripție nr. 70, județul Argeș, în perioada 27 aprilie 2012—11 iunie 2012, această activitate fiind organizată și realizată în conformitate cu Legea nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare. A mai arătat reclamanta că și-a îndeplinit toate atribuțiile prevăzute de lege și că, având în vedere că are calitatea de magistrat, este îndreptățită a primi diurna în cuantum de 2% din indemnizația de încadrare brută lunară, astfel cum prevăd dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

4. Tribunalul Argeș — Secția civilă, prin Sentința nr. 1.345 din 10 iunie 2014, a admis acțiunea promovată de reclamantă și a obligat pârâții să-i plătească acesteia suma de 4.500 lei.

Pentru a hotărâ astfel, prima instanță a constatat că reclamantei i-au fost achitate mai multe sume, respectiv indemnizație de 85 lei/zi, cheltuieli de protocol de 10 lei/zi și cheltuieli de delegare în cuantum de 13 lei/zi, refuzându-i-se însă plata indemnizației de delegare în procent de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare. Tribunalul a înlăturat susținerile pârâților vizând neacordarea indemnizației de delegare, apreciind că reclamanta se încadrează întocmai în prevederile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că are calitatea de judecător.

5. Împotriva acestei hotărâri a declarat recurs pârâțul Consiliul local al comunei Oarja, care a apreciat că sentința este nelegală întrucât reclamanta a primit toate drepturile prevăzute de Hotărârea Guvernului nr. 142/2012 privind cheltuielile necesare pentru pregătirea, organizarea și desfășurarea alegerilor pentru autoritățile administrației publice locale din anul 2012; în ce privește indemnizația de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare, a apreciat că nu sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, ci cele speciale cuprinse în Hotărârea Guvernului nr. 142/2012.

6. Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în cadrul soluționării căii de atac a

recursului, a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, solicitând să se stabilească dacă aceste dispoziții legale sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, conform Legii nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

## III. Motivele de admisibilitate reținute de titularul sesizării

7. Prin încheierea din 23 martie 2015, pronunțată în dosarul nr. 3.421/109/2013, Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a constatat admisibilitatea sesizării Înaltei Curți de Casație și Justiție, conform art. 519 din Codul de procedură civilă, motivat de următoarele aspecte:

a) Curtea de Apel Pitești este investită cu soluționarea cauzei în ultimă instanță, decizia ce se va pronunța în cauza de față fiind definitivă;

b) Problema de drept enunțată este nouă, în raport cu jurisprudența existentă;

c) Chestiunea de drept nu a fost lămurită de instanța supremă printr-o decizie de recurs în interesul legii, nu face obiectul unui recurs în interesul legii în curs de soluționare, iar pe rolul Înaltei Curți de Casație și Justiție nu a fost înregistrată nicio cerere pentru pronunțarea unei hotărâri prealabile în vederea interpretării dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, raportat la art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012;

d) De lămurirea și interpretarea textelor de lege susmenționate depinde soluționarea pe fond a cauzei, în condițiile în care recurentul susține că nu sunt aplicabile în speță dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare.

## IV. Punctul de vedere al părților cu privire la dezlegarea chestiunii de drept

8. Așa cum s-a reținut prin încheierea de sesizare, intimata-reclamantă O.A.D. a apreciat că sunt aplicabile dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, și în cazul în care magistrații sunt detașați în cadrul birourilor electorale, nefiind incidente dispozițiile art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012.

9. Recurentul-pârât Consiliul local al comunei Oarja a susținut că o interpretare literală a prevederilor art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012 conduce la concluzia că dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, nu sunt aplicabile prezentei spețe, întrucât în finalul primului alineat se face referire la personalul din instituțiile publice. S-a mai arătat că judecătorul nu este inclus în personalul din instituțiile publice și că Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006,

aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, se aplică numai magistraților detașați la alte instanțe sau parchete. Față de această interpretare, dispozițiile art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012 se aplică tuturor membrilor biroului electoral, fără nicio distincție.

10. După comunicarea raportului, potrivit dispozițiilor art. 520 alin. (10) din Codul de procedură civilă, părțile nu au formulat puncte de vedere.

#### **V. Punctul de vedere al completului de judecată cu privire la dezlegarea chestiunii de drept**

11. Prin încheierea de sesizare în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, completul de judecată investit cu soluționarea recursului în Dosarul nr. 3.421/109/2013 al Curții de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal a apreciat că, în cazul detașării magistraților în cadrul birourilor electorale, sunt aplicabile dispozițiile Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, astfel că aceștia sunt îndreptățiți să primească indemnizația de 2% pentru următoarele considerente:

12. Din interpretarea literală a dispozițiilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, rezultă că indemnizația este datorată indiferent de felul detașării, respectiv dacă este realizată în condițiile stabilite de art. 57 și următoarele din Legea nr. 303/2004 privind statutul judecătorilor și procurorilor, republicată, cu modificările și completările ulterioare, sau în cele prevăzute de legi speciale.

13. Potrivit art. 120 alin. (2) din Legea nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare, membrii birourilor electorale se consideră detașați, pe perioada în care își desfășoară activitatea, la birourile electorale.

14. Astfel, completul a subliniat că, judecătorul desemnat în calitate de membru al birourilor electorale încetează să desfășoare vreo activitate de judecată în cadrul instanței, dar în temeiul legii el desfășoară o altă activitate în cadrul unei alte autorități publice (în același sens, Decizia Curții Constituționale nr. 53 din 12 februarie 2004, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 240 din 18 martie 2004, Hotărârea Plenului Consiliului Superior al Magistraturii nr. 232 din 22 martie 2012). Dispozițiile art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012, raportate la art. 9 din anexa la Hotărârea Guvernului nr. 1.860/2006 privind drepturile și obligațiile personalului autorităților și instituțiilor publice pe perioada delegării și detașării în altă localitate, precum și în cazul deplasării, în cadrul localității, în interesul serviciului, cu modificările și completările ulterioare, nu pot fi aplicabile, în ce privește cuantumul indemnizației de detașare, având în vedere că în privința magistraților există o reglementare specială, derogatorie de la dreptul comun, iar Hotărârea Guvernului nr. 142/2012 nu poate abroga, nici măcar implicit, dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere că orice modificare/abrogare trebuie realizată printr-un act normativ de forță juridică cel puțin egală, astfel cum prevede Legea nr. 24/2000 privind normele de tehnică legislativă pentru

elaborarea actelor normative, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

15. În plus, instanța de trimitere a apreciat că determinarea cuantumului indemnizației de detașare la birourile electorale trebuie să se realizeze prin raportare la dispozițiile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere rolul deosebit de important al magistratului în cadrul procesului electoral.

#### **VI. Jurisprudența instanțelor naționale în materie**

16. În urma solicitării adresate de către Înalta Curte de Casație și Justiție, marea majoritate a instanțelor au comunicat că nu s-au identificat hotărâri judecătorești care să vizeze problema de drept în discuție (la nivelul Curții de Apel Timișoara, Curții de Apel Constanța, Curții de Apel Târgu Mureș, Curții de Apel Galați, Curții de Apel Oradea, Curții de Apel Brașov, Curții de Apel Bacău, Curții de Apel Alba Iulia, Curții de Apel București, Curții de Apel Suceava, Curții de Apel Iași, Curții de Apel Craiova și al Curții de Apel Ploiești).

17. Curtea de Apel Pitești a comunicat că, la nivelul acestei curți de apel și al instanțelor judecătorești aflate în circumscripția sa teritorială, s-a înregistrat o practică judiciară unitară, în sensul că prevederile art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

18. Ministerul Public — Parchetul de pe lângă Înalta Curte de Casație și Justiție — Secția judiciară — Serviciul judiciar civil, prin Adresa nr. 1.063/C/2.105/III-5/2015 din 27 mai 2015, a comunicat că nu s-a verificat și nu se verifică, în prezent, practica judiciară în vederea promovării unui eventual recurs în interesul legii în problema de drept care formează obiectul prezentei sesizări.

#### **VII. Raportul asupra chestiunii de drept**

19. Prin raportul întocmit în cauză, în conformitate cu dispozițiile art. 520 alin. (8) din Codul de procedură civilă, s-a apreciat că nu sunt îndeplinite condițiile de admisibilitate a mecanismului privind pronunțarea unei hotărâri prealabile, potrivit dispozițiilor art. 519 din Codul de procedură civilă.

#### **VIII. Înalta Curte de Casație și Justiție**

20. Examinând sesizarea în vederea pronunțării unei hotărâri prealabile, raportul întocmit de judecătorii-raportori și chestiunea de drept ce se solicită a fi dezlegată, constată următoarele:

21. Analiza aspectelor generale de admisibilitate trebuie să înceapă de la scopul instituirii acestui mecanism de unificare a practicii, precum și de la rațiunea și fundamentul său.

22. Procedura hotărârii prealabile are menirea de a elimina riscul apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept esențiale și controversate.

23. În acest context trebuie reamintite elementele de diferențiere între cele două mecanisme de unificare a practicii: dacă recursul în interesul legii are menirea de a înlătura o practică neunitară deja intervenită în rândul instanțelor judecătorești (control *a posteriori*), hotărârea preliminară are ca scop preîntâmpinarea apariției unei astfel de practici (control *a priori*).

24. Examinarea datelor comunicate de către curțile de apel arată că, în decurs de 9 ani, perioada care a trecut de la data adoptării Ordonanței de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, în afară de titularul sesizării, alte două instanțe naționale, respectiv Tribunalul Sibiu și Tribunalul Vâlcea, au fost sesizate cu cereri având un obiect similar cu cel dedus judecării instanței de trimitere, pronunțând hotărâri prin care au admis pretențiile reclamantilor, cărora le-au acordat astfel diurna de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare.

25. Pe de altă parte, și completul care a sesizat Înalta Curte de Casație și Justiție cu prezenta întrebare prealabilă opinează în sensul temeiniciei cererii reclamantului-judecător, care a deținut calitatea de membru într-un birou electoral de circumscripție cu sediul în altă localitate decât cea de domiciliu, de a beneficia de diurna în procent de 2% din indemnizația brută lunară de încadrare.

26. Prin urmare, se cuvine subliniat că opinia exprimată de instanța de trimitere o susține în totalitate pe cea exprimată anterior, în mod unitar, în jurisprudența națională.

27. În aceste condiții nu sunt create premisele apariției unei practici neunitare, care să poată fi preîntâmpinată pe calea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea unei chestiuni de drept, așa încât sesizarea, privită din această perspectivă, apare ca fiind inadmisibilă.

28. Separat de acest aspect, pentru ca mecanismul procedural reglementat prin art. 519 din Codul de procedură civilă să nu fie deturnat de la scopul firesc al unificării practicii judiciare și utilizat pentru tranșarea în concret a aspectelor litigioase aflate pe rolul instanței de trimitere, instanța supremă trebuie chemată să dea chestiunii de drept o rezolvare de principiu. Altfel spus, în sesizarea Înaltei Curți de Casație și Justiție cu procedura pronunțării unei hotărâri prelabile trebuie să fie identificată o problemă de drept care necesită cu

pregnanță a fi lămurită, care să prezinte o dificultate suficient de mare, în măsură să reclame intervenția instanței supreme în scopul rezolvării de principiu a chestiunii de drept și a înlăturării oricărei incertitudini care ar putea plana asupra securității raporturilor juridice deduse judecării.

29. Mecanismul hotărârii prelabile nu trebuie însă transformat în reversul său, respectiv într-o procedură dilatorie pentru litigii caracterizate, prin natura lor, ca fiind urgente sau în una care să substituie recursul în interesul legii.

30. În cazul analizat, titularul sesizării solicită interpretarea unor dispoziții legale care nu comportă o reală dificultate, așa încât o interpretare corectă a prevederilor în vederea soluționării cererii impune realizarea unei analize de conținut și corelată a normelor cuprinse în art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, cu cele ale art. 2 alin. (12) din Hotărârea Guvernului nr. 142/2012.

31. Relaționarea acestor norme a fost expusă însă și în cuprinsul raționamentului judiciar realizat de titularul sesizării, ceea ce conduce la concluzia că nu este vorba de identificarea unor texte de lege lacunare ori controversate care să necesite interpretarea printr-o hotărâre prelabilă; prin urmare, rămâne atributul exclusiv al instanței de trimitere să soluționeze cauza cu judecata căreia a fost investită, aplicând, în acest scop, mecanismele de interpretare a actelor normative.

32. În considerarea argumentelor expuse, Înalta Curte de Casație și Justiție apreciază că mecanismul de unificare a practicii judiciare reglementat de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă nu poate fi uzitat atât timp cât legiuitorul a stabilit, prin condițiile restrictive de admisibilitate analizate, rolul unificator al instituției juridice a hotărârii prelabile numai în scopul preîntâmpinării apariției unei practici neunitare, printr-o rezolvare de principiu a unei probleme de drept, astfel încât sesizarea nu este admisibilă.

33. Pentru aceste considerente, constatând că nu sunt îndeplinite cumulativ condițiile de admisibilitate prevăzute de dispozițiile art. 519 din Codul de procedură civilă, în temeiul art. 521 din Codul de procedură civilă,

## ÎNALTA CURTE DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

În numele legii

DECIDE:

Respinge, ca inadmisibilă, sesizarea formulată de Curtea de Apel Pitești — Secția a II-a civilă, de contencios administrativ și fiscal, în Dosarul nr. 3.421/109/2013, privind pronunțarea unei hotărâri prelabile pentru dezlegarea modului de interpretare și aplicare a prevederilor art. 13 alin. (1) lit. a) din Ordonanța de urgență a Guvernului nr. 27/2006 privind salarizarea și alte drepturi ale judecătorilor, procurorilor și altor categorii de personal din sistemul justiției, aprobată cu modificări și completări prin Legea nr. 45/2007, cu modificările și completările ulterioare, respectiv dacă acestea sunt aplicabile și în cazul detașării judecătorilor la birourile electorale, detașare realizată conform Legii nr. 67/2004 pentru alegerea autorităților administrației publice locale, republicată, cu modificările și completările ulterioare.

Obligatorie, potrivit dispozițiilor art. 521 alin. (3) din Codul de procedură civilă.

Pronunțată în ședință publică, astăzi, 29 iunie 2015.

VICEPREȘEDINTELE ÎNALTEI CURȚI DE CASAȚIE ȘI JUSTIȚIE

**IULIA CRISTINA TARCEA**

Magistrat-asistent,  
**Mihaela Lorena Mitroi**

# ACTE ALE CAMEREI CONSULTANȚILOR FISCALI

CAMERA CONSULTANȚILOR FISCALI

## HOTĂRÂRE

### privind eliminarea din Programul anual de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali a sistemului de învățământ e-learning

În baza prevederilor art. 11 lit. f) din Ordonanța Guvernului nr. 71/2001 privind organizarea și exercitarea activității de consultanță fiscală, aprobată cu modificări prin Legea nr. 198/2002, cu modificările și completările ulterioare, având în vedere prevederile art. 6 alin. (1) și (2) din Normele privind pregătirea profesională continuă a consultanților fiscali, aprobate prin Hotărârea Camerei Consultanților Fiscali nr. 7/2007, cu modificările ulterioare,

**Consiliul superior al Camerei Consultanților Fiscali**, întrunit în ședința din 27 octombrie 2015, h o t ă r ă ș t e:

Art. 1. — Se elimină din Programul anual de pregătire profesională continuă a consultanților fiscali sistemul de învățământ e-learning.

Art. 2. — Direcția de învățământ și Direcția de servicii generale vor duce la îndeplinire prevederile prezentei hotărâri.

Art. 3. — Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României, Partea I.

Președintele Camerei Consultanților Fiscali,  
**Ion-Toni Teau**

București, 27 octombrie 2015.  
Nr. 9.

EDITOR: GUVERNUL ROMÂNIEI



„Monitorul Oficial” R.A., Str. Parcului nr. 65, sectorul 1, București; C.I.F. RO427282,  
IBAN: RO55RNCB0082006711100001 Banca Comercială Română — S.A. — Sucursala „Unirea” București  
și IBAN: RO12TREZ7005069XXX000531 Direcția de Trezorerie și Contabilitate Publică a Municipiului București  
(alocat numai persoanelor juridice bugetare)

Tel. 021.318.51.29/150, fax 021.318.51.15, e-mail: marketing@ramo.ro, internet: www.monitoruloficial.ro

Adresa pentru publicitate: Centrul pentru relații cu publicul, București, șos. Panduri nr. 1,  
bloc P33, parter, sectorul 5, tel. 021.401.00.70, fax 021.401.00.71 și 021.401.00.72

Tiparul: „Monitorul Oficial” R.A.



5 948368 835115